

Gällungs

gd, Väskinde sn, Gotl. n. hd, Gotl. l.

Etymologi.

E. Melefors och I. Olsson i OUÅ 1997 s. 41 («Gelungs» m.
hänv. t. Valter Jansson 1921).

L. Hgn 1997